

Una reivindicació llargament esperada | La fageda d'en Jordà és un punt d'atracció de molts visitants durant tot l'any, i de manera especial a la tardor, quan ofereix una gamma de colors esplèndida. L'afluència de visitants comporta greus problemes d'aparcament i de mobilitat i, per mirar de solucionar-ho, els darrers anys s'han anat habilitant espais reservats per a aquest fi. Aquests espais, però, resulten totalment insuficients i la gent ha d'acabar aparcant als vorals de la carretera o en urbanitzacions properes. A més, un cop el cotxe està estacionat, els visitants circulen a peu per la carretera fins al Parc Natural de la Zona Volcànica, amb el perill que això representa. Fa molts anys que es demana un carril per a vianants i ciclistes, i ara sembla que per fi, aquest hivern, es durà a terme el projecte, promogut pel Departament de Territori i Sostenibilitat. El nou vial avançarà separat de la carretera i unirà la urbanització de Can Blanc amb la fageda d'en Jordà, i els volcans del Croscat i el de Santa Margarida. Si es fa realitat, es donarà resposta a una vella reivindicació.

EL GIRONÈS

dani vivern

Accions | Si fa un any o dos els gironins haguessin tallat les vies del TAV per protestar contra l'estudiada deixadesa d'Adif, hauríem pensat que ja era hora, que ja n'hi havia prou de ser mesells i resignadament assenyats. Però resulta que aquest supòsit s'ha fet realitat per motius força més greus, i com a part de la panòplia d'accions reivindicatives tradicionalment associades a la protesta política. De la castanyada del dia 1 d'octubre s'ha passat a la cassolada quotidiana, i encara queda molta gastronomia social per tastar. Cal veure, però, si les accions de rebuig a una política abusiva (i així definida amb la boca petita per sectors cada cop més amplis de l'europèisme) es podran mantenir dins la serenitat que fins ara les carac-

QUIM ROCA

>> Manifestació al Passeig del Bisbe Guillemet d'Olot, el dia 3 d'octubre.

teritzava, o bé si derivaran cap a una degradació indesitjable, desunida i contraproduent. Una cosa és prescindir dels focs artificials amb què culminen les Fires i l'altra és forçar l'aturada de sectors importants de l'activitat econòmica i fins i tot de la lliure mobilitat de ciutadans, per més que alguns estiguin immobilitzats a la presó. Som enmig d'una tempesta política que depassa el marc català i fins i tot estatal, però és justament en casos així que cal treure el millor de cadascú, en el bon sentit de la paraula.

Als que trobin massa moderada aquesta postura, els convé recordar que res no desarma tant l'adversari com la indiferència, la serenitat i el pragmatisme. De tot això, ens cal aprendre dels britànics: als d'aquí, com a model d'actitud; als governants de l'Estat, com a manera de fer política. Els anglesos van perdre l'Índia, el Canadà i els Estats Units, sí, però van guanyar-hi bons aliats. N'hauríem de prendre nota.

Canvis | En períodes d'inestabilitat com el present, moltes notícies que altrament serien dignes de més atenció passen desapercebudes, emportades per la tramuntanada informativa. Sol ser bo, per això mateix, aturar-se de tant en tant per fer una mirada al que tenim ben a prop. A dins de casa, com qui diu. I hi ha coses a dir, sí. Per exem-

ple, que la REVISTA DE GIRONA estrena nova direcció, que des del 2008 ha estat encapçalada per l'equip format pels escriptors i editors Xavier Cortadellas i Judit Pujadó. Les normatives que regulen l'accés a aquests càrrecs, i per les quals la Diputació de Girona es regeix, com correspon a tota administració pública que es vulgui transparent, van determinar l'obertura d'un procés de licitació. Així, i partir d'aquest número, els periodistes Gerard Bagué a la direcció i Josep Pastells com a coordinador porten el timó d'aquesta capçalera, que coneixen bé i en la qual fa temps que col·laboren.

També canvia la direcció de la col·lecció «Josep Pla», fins ara dirigida per Lluís Muntada, doctor en filosofia i que assumeix l'escriptor Joan-Lluís Lluís. El mateix procediment s'ha aplicat ja en el cas dels «Quaderns de la Revista de Girona», durant molts anys a cura de Joan Domènech, i que des de fa uns mesos han passat a ser dirigits per la doctora en història de l'art Rosa M. Gil.

Desitgem a l'avançada moltes satisfaccions i incerts als que agafen el relleu d'aquestes publicacions, i agraïm la dedicació i implicació mostrada pels càrrecs sortints. La bona feina feta per ells continuarà (ho esperem sincerament) en forma de col·laboracions i aportacions, sempre benvingudes. Gràcies.